

“La família és la font més gran d’esperança per a la nostra societat”

L’arquebisbe Omella inaugura les 51 Jornades de Qüestions Pastorals de Castellldaura

Redacció

El cardenal arquebisbe de Perugia, Gualtiero Bassetti, va destacar durant les Jornades de Qüestions Pastorals de Castellldaura, que «sense la família, la societat mateixa està destinada a esmicolar-se en miríades d’individus sols i aïllats». El també vicepresident de la Conferència Episcopal Italiana va dir que, malgrat les dificultats a les quals està sotmesa, «la família continua essent la font més gran d’esperança per a la nostra societat». Les Jornades se celebraren a Castellldaura, Premià de Dalt, el dies 26 i 27 de gener de 2016, amb el títol La família, escola de misericòrdia.

Per encarar aquest moment de dificultats, cal explicar que l’Església ha d’afrontar les ferides a la família «amb l’oli de la misericòrdia i la medicina de la veritat». També va indicar que «les parelles que es prometen un amor per sempre realitzen un acte d’heroisme increïble», i per això considera que aquest és «possiblement el més gran gest a contracorrent de la societat actual, i serà aquest amor per sempre el que salvarà el món».

En la primera jornada, també va intervenir el rector del santuari de Torreciutat, Javier Cremades. Hi foren presents l’arquebisbe de Barcelona, Juan José Omella; l’arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol; i el vicari de l’Opus Dei a Catalunya, Antoni Pujals.

Ajudar els refugiats és més necessari i irrenunciable que mai

Ajudar els refugiats es pot fer de moltes maneres, però és una necessitat irrenunciable, segons van manifestar els participants en la taula rodona de la 51 edició de les Jornades de Qüestions Pastorals. Per això, la coordinadora del Servei d’Ajuda als Refugiats de Càritas Barcelona, Juana Martín, va criticar «la passivitat dels governs i la manca de resposta en aquest drama», ja que, per exemple, de les 19.000 persones que es va comprometre a rebre Espanya «només n’han arribat 11 que no volien baixar de l’avió perquè Espanya no ofereix oportunitats».

El Dr. Antoni Pujals, vicari de l’Opus Dei a Catalunya i els arquebisbes Joan Josep Omella i Jaume Pujol.

L’acompanyament dels refugiats que es fa des de moltes parròquies i entitats d’arreu del món és fonamental, però no s’ha de caure en el mer assistencialisme, segons la delegada d’Ajuda a l’Església Necessitada a Catalunya, Ariadna Blanco. Va lamentar que, malgrat els esforços de moltes entitats, el problema, en comptes de solucionar-se s’enquista, i que «hi ha persones que neixen, viuen i moren en aquesta situació». Blanco va demanar una pregària pels refugiats i els que els expulsen, més difusió de la realitat que viuen aquestes persones i ajudes materials.

La manca de voluntat negociadora és un dels principals esculls per arribar a solucionar la situació. El director del Comitè Català de l’Acnur, Joan Reventós, apuntà que «no s’està avançant cap a la solució de les grans crisis». Si bé «la modernitat hauria de portar a un món més just, solidari i en pau, no és així i els grans conflictes dels anys 90 ho segueixen essent». Aquesta taula rodona va ser moderada per Josep Masabeu, president del Braval, que va clausurar les jornades d’enguany.

Abans de la taula rodona, dos ponents varen tractar a bastament sobre la misericòrdia. El bisbe auxiliar de Barcelona, Sebastià Taltavull, va dir que «quan el teu cor és afectat, sacsejat per la misèria dels altres, aquí tens la misericòrdia». Va demanar als capellans assistents que s’emocionin en les homilies, que siguin acollidors i que no tinguin pressa. Durant la seva intervenció, titulada *Francesc, un Papa seduït per la misericòrdia*, va detallar que «la misericòrdia és deixar el seient a qui et repugna, donar-li la mà, abraçar-lo», recordant l’abraçada del papa Francesc amb un home amb una malaltia que li deformava la cara.